

A fél-ablak és fél-tükörben
úgy siklik el a pillanat,
hogy síma, üres üvegén
a képből semmi sem marad,
s ahogy a benti fény kigyúl
és megszűnik a kinti fény,
a látó szem magára lát
a kettős kinti kép helyén.

Luca Anna

ENGEN HIÁBA

Engem hiába ijesztgetsz. Fölém nyomulsz
és kiszorul a levegő. Sötétlila lap, paplan,
felhőuszadékfa – nem félek. Nekem
nem görcsöl a szívem. Nem zavar,
hogy elfeketedik. Nem zavar a kármin folt.
Az elektromos fűrészkattanások. Fölém opálos
bura borul, porcelánnak látszik, és erős, mint
a halál. Ez csak egy panoráma-mozielőadás,
nem egyéb. Új film az élet-sorozatban.
Nem érhetnek a jéglövedékek. Nem reped meg a bura.
Félkörben vászon, egy székben ülünk, és Isten az életünket vetíti.

LESPRÉZETT LÉGY

Tiszta szerencse, hogy nem vagyok szerelmes.
Figyeld a helyzetet: ő más szeret
(ugyanazért nem engem, amiért én nem őt);
az örök harmadik (mert a reménytelen szerelem mind örök)
szintúgy nem szereti (azért, amiért én sem):
egy ember szeret, kettő nem
(sem egymást, sem – különösképp – amazt)
– egy barátság (ez egyre kinosabb) – egy szerelem (lassan kibírhatatlan) –

Egyenlőtlen oldalú háromszögre hasonlítanánk,
ha egyáltalán lenne olyan háromszög,
amelynek szárai
a természet törvényeit felborítva
sehhol sem metszik egymást, mert nem érnek össze.

Lesprézzett légyként három bolond, iránytalan vektor kering
a végtelennek tetsző, kétdimenziós négyzethálós lapon.

SZŐLŐSZEM

Egy meleg szőlőszemben ülök. Kívül
süt a nap: tengerzöldsárga derengés.
Langyos falatokat szippantok a húsból,
a szőlő borostyán húsból, apró falatonként mindig
többet és többet (türelmes folyamat –
az irracionális idő furcsa egysége sokszorozza magát),
míg a monstrum szőlőszem lassan összetöpped,
belül csak én s a körém ráncoló
héj, a kifordított léggömb
nedves gumijaként körém roskadó, sötét héj marad.

Balavány György

A DARÁZS

*A Szerző kitalált személy; mindennemű
hasonlóság káprázat, szemfényvesztés.*

*Serenissime et Eminentissime Dux et Sanctae
Romanae Ecclesiae Cardinalis.*

...a Saintbergi Levéltárban találtam az alábbi kéziratot. Találtam, mert kerestem, lázasan, de szó szerint lázas betegen, hetekig, talán hónapokig, s csak mikor megtaláltam, vált nyilvánvalóvá, hogy mit is kerestem voltaképpen. Nem szolgálhatok részletes magyarázattal a körülményekről, melyek a Levéltárba vezettek; a magyarázattal Eminenciád talán inkább tisztában van, mint szerencsétlen jómagam, aki fáradt vagyok s megtört, csak ülök naphosszat ezek közt a fehér falak közt szerzetesi megbékélésre